

JM 13-15 OPHØR – SELVSTÆNDIG VIRKSOMHED – TRO OG LOVEERKLÆRING – UDTRÆDEN SOM ENEEJER AF LANDBRUGSEJENDOM

STØTTET AF

Promilleafgiftsfonden for landbrug

En medarbejdende ægtefælle kunne udtræde af virksomheden, selvom hun var eneejer af landbrugsejendommen, faststår Ankestyrelsen efter sagen blev genoptaget.

Resumé

Hustruen søgte efterløn i oktober 2012. Hun havde de sidste 10 år arbejdet som lønmodtager. Hun havde indtil 2002 deltaget i driften i landbruget som medarbejdende ægtefælle, men ophørte helt, da hun påbegyndte lønarbejdet. Det var manden, der drev virksomheden, og det var ham, der stod som den, der skattemæssigt drev virksomheden, og virksomheden stod i hans CVR-nummer. Hustruen stod som eneejer af landbrugsejendommen.

A-kassen gav afslag på efterløn, da hun efter ny praksis fra CKA (Center for Klager over Arbejdsløshedsforsikringen) ikke opfyldte betingelserne for at udtræde på en tro- og loveerklæring.

Den 4. april 2013 traf CKA afgørelse om, at medlemmet ikke kunne anses for ophørt med drift af selvstændig virksomhed. Begrundelsen var, at hun ikke kunne anses for at være medarbejdende ægtefælle, når hun var eneejer af landbrugsejendommen. Hun kunne heller ikke udtræde efter medejerreglerne.

Ankestyrelsen traf den 22. august 2014 afgørelse i sagen og fandt, at hustruen ikke var ophørt med at drive selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse. Begrundelsen var, at en ægtefælle, der er eneejer af virksomheden, må anses for at være selvstændigt erhvervsdrivende, og kunne derfor heller ikke bruge reglen om udtræden ved tro og loveerklæring.

Ankestyrelsen bemærkede i afgørelsen, at det var beklageligt og uheldigt, at det af Arbejdsmarkedsstyrelsens nyhedsbrev om den nye ophørsbekendtgørelse fremgik, at der ikke var

sket ændringer i retstilstanden. Dette var ikke i overensstemmelse med bekendtgørelsens indhold.

SEGES anmodede om, at sagen blev genoptaget. Ankestyrelsen traf herefter den 20. februar 2015 afgørelse om, at hustruen har ret til efterløn fra 10. oktober 2012.

Ankestyrelsen lægger i sagen vægt på, at virksomhedens registrering i CVR-registret er overgået til ægtefællen den 1. august 2012. Der lægges endvidere vægt på, at det var hustruens ægtefælle, der blev beskattet af overskuddet, ligesom han stod som ejer af kviebesætningen og var registreret som ejer og forsikringstager af virksomhedens traktor. Det forhold, at hustruen var ejer af ejendommen, kunne ikke føre til andet resultat, idet ejerskab ikke betyder, at medlemmet er ejer af selve virksomheden.

SEGES bemærkninger:

Afgørelsen fastslår, at en medarbejdende ægtefælle kan udtræde af virksomheden ved en tro og love erklæring, såfremt hun ikke har været den ægtefælle, der drev virksomheden, dvs. at den medarbejdende ægtefælle ikke står som den, der skattemæssigt driver virksomheden og heller ikke er den, der er CVR-registreret. Afgørelsen fastslår således, at det er uden betydning, om man har været medejer eller eneejer af **landbrugsejendommen**, men at det afgørende således er, om man står som den, der driver **virksomheden**.

[JM 54-14](#) og [JM 38-14](#) **ophæves**

Kilder:

[Ankestyrelsens afgørelse af 20. februar 2015](#)

[CKA afgørelse af 4. april 2013](#)

[Ankestyrelsens afgørelse af 22. august 2014](#)